'व्रज—' इति **मा. धा. वृत्तिः**, चन्द्रोऽपि। **क्षीरस्वामी** तु **वर्जि** पठित्वा **मार्गे**ति द्वितीयं धातुमाह। 'मार्गगतौ संस्कारगतौ च' इत्येके। '**वज**' '**मार्ग**' द्वौ धातू इति **सि. कौमुद्याम्**। एवमेव **पुरुषकारे**ऽपि (दैवश्लोके 58)। '**वज** मार्गणसंस्कारे' इति **दुर्गः**। '—गतौ संस्कृतौ च' इति **वोपदेवः**।

वाजकः-जिका, विवाजयिषकः-षिका; वाजयिता-त्री, विवाजयिषिता-त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिक**काणयति**वत् (159) ऊह्यानि। ण्यति-[A]अवाज्यम् इति।

(1538) "**वट वेष्टने**" (I-भ्वादिः-300. सक. सेट्. पर.)

"णावदन्ताद्वटेर्ग्रन्थे वटयेद् **वेष्टने वटेत्**॥" (श्लो. 77) इति **देवः**।

'**बटे**त्यपि बहुषु कोशेषु दृश्यते' इति **पुरुषकारः** (श्लो. 77)।

वाटकः-टिका, वाटकः-टिका, विवटिषकः-षिका, वावटकः-टिका; वटिता-त्री, वाटयिता-त्री, विवटिषिता-त्री, वावटिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**कटति**वत् (148) ज्ञेयानि। वटः, [1]वटिः, वटकः-वटका, वटकिनी, वटिभः, वाटः-वाटी, [2]वटुः, इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्तीति ज्ञेयम्।

(1539) "**वट परिभाषणे**" (I-भ्वादिः-779. सक. सेट्. पर.) **घटादिः**।

'—**अवयवे**' इति **काशकृत्स्नः**।

वाटकः-टिका, वटकः-टिका, विवटिषकः-षिका, वावटकः-टिका; वटिता-त्री, वटयिता-त्री, विवटिषिता-त्री, वावटिता-त्री; वटन्-न्ती, वटयन्-न्ती, विवटिषन्-न्ती; —

इत्यादिकानि रूपाणि ण्यन्तं विना सर्वाण्यपि भौवादिक**कखति**वत् (142) ऊह्यानि। अस्य धातोः घटादिपाठात् ण्यन्ते परं '**घटादयो** मितः' (गणसूत्रं भ्वादौ) इति मित्त्वे 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति ह्रस्वे वटयन्-वटयिष्यन्-न्ती-ती,

---

1. औणादिके (द. उ. 1-46) इन्प्रत्यये रूपमेवम्। **वटिः**=तन्तुः।
2. औणादिके उप्रत्यये रूपमेवम्। **वटुः**=ब्रह्मचारी, समर्थश्च।

A. 'इत्यादिवादिषु जनेषु विमोटितारिः पापप्रपण्डिपदपांसुरवाज्यधामा।' धा.का. 3-23.